

#4 | Revista la PLIC | iulie 2010 |
literatură, artă, atitudine |
<http://plic.oberliht.com>

#4

Catalog PLIC

EXPO la PLIC

DVD la PLIC

#4 Catalog PLIC / POSTBOX Catalogue

contribuții EXPO la PLIC / POSTBOX EXPO contributions: Vlad NANCĂ [RO], Hose PABLO [MD], Ghenadie POPESCU [MD], Vladimir US [MD]
contribuții DVD la PLIC / POSTBOX DVD contributions: Aleksandra ACIĆ [RS], Tatiana FIODOROVA [MD], Cinty IONESCU [RO], Delia POPA [RO], Larisa SITAR [RO], Sanda WATT [RO]
traduceri / translation: Cristina ISPAS, Matei PREDESCU, Sanda WATT
corectura / proof reading: Silvia MITRICOAEI
design: Vladimir US

tipar / printing house: Bons Offices
tiraj / copies: 500 ex.

© A.T.P. Oberliht

Toate materialele aparțin Asociației Oberliht și nu pot fi preluate fără acordul acesteia.
Răspunderea pentru materiale revine integral autorilor.

imaginea de pe copertă / image on the cover:
Ghenadie POPESCU, Mămăliga

#4 | Revista la PLIC | iulie 2010 |
literatură, artă, atitudine |
<http://plic.oberliht.com>

Hose PABLO [MD] Chișinău text, 2010

1986 – m-am născut în orașul Chișinău
2002 – tot aici nimeresc, ca printr-o minune, într-un liceu de căcat
2002 – în Chișinău, se stinge din viață bunica mea
2002 – puțin mai târziu, tot în Chișinău, mă îndragostesc de o măță

2010:
- comandați ceva?
- ca să nu faceți mai multe drumuri, aduceți 100 de beri Chișinău, mulțumesc.

știți, se întâmplă uneori că în buzunare fluieră uraganul, iar sărăcia în care mă aflu e neagră-neagră. apu, în așa cazuri excepționale, mă duc la magazin și mă uit țintă la un speciment de bere ucraineană [n-o să dăm nume acum, ca sa nu supărăm producătorii]. bere petrol, bere-mazut, bere din care poți fabrica o bombă. ieftin și dofiga volum. da, prieteni, jungem și în așa sărăcii negre. între timp, o bere simpatică de prin

1986 – I was born in the City of Chisinau
2002 – I'm still here, serving my time in a shithole that is called high school
2002 – my grandma dies in Chisinau
2002 – after a while, I fell in love with a kitty

2010:
- can I get you something?
- 100 Chisinau beers, thanks, just to save you from making too many trips to the table and back

you know, it sometimes happens that my pockets whistle like the hurricanes because of the dire poverty I'm in. now, in such out-of-the-ordinary cases, I would go to the supermarket and I stare exactly at a well-known around here Ukrainian brand of beer [I won't name the brand for we do not want to upset the producers, do we?]. petrol beer, oil beer, beer to make bombs from. cheap. and in big bottles. yes, my friends,

Expo la PLIC / POSTBOX Expo

curator Vladimir US

Chișinău 2008, foto: Vladimir US

evropa are sloganul: "probably the best beer in the world". noi cu the prietenii, în cazul berii-petrol, pronunțăm mai în glumă mai în serios: "certainly, the worst beer in the world". toate astea au loc când n-avem bani. pentru că atunci când avem bani, evident, e bere Chișinău.

în general, mai întâlnim și dibilizme de genul următor: nu dapustim se duce omu și învață la oxford (e de menționat că oxford'ul îi un fel de usm, numa' că de un triliard de infinituri de ori mai fain — asta dacă sunt psihopați care nu știu, poate, ce-i oxford); ap'iaka, se duce cineva acolo și apoi revine după un an în Chișinău city. da, ați ghicit, acest cineva aleargă din răspuseri cu viteza luminii (sincer să vă spun, aștia de la oxford voobshe nu pot alerga, pt. că ei îs znatoși și, din câte se știe, znatoșii aleargă ca melcii). Deci, aleargă la prima alimentară pe care scrie „chișinău” și răcnește într-o română cu accent englezesc: „dați-ni un CHIȘINĂU!”

puteți astfel observa că variante sunt multe. noi însă, nu suntem prodajnae șkură. noi nu suntem de așeia. noi te iubim pe tine, stela. toesti, te iubim pe tine, Chișinău. din această afirmație (nu e neapărat nevoie să termini 3 oxford-uri și 7 cambridge-uri ca să-ți dai seama), reiese că

sometimes we have to face such dire poverty too. in the meantime, an attractive European beer sells under the slogan: probably, the best beer in the world. but my friends and I, more or less as a joke, we have our own reply: certainly, the worst beer in the world

but things like this also happen: or let's say one goes to oxford to study, it is essential to specify that oxford is some kind of usm* only that it is infinitely more cool [in case there might be psychopaths out there who do not know what oxford is]: so, one goes to study there and comes back after one year in chisinau city, and, you might have already guessed that, that somebody runs as fast as light [I sincerely tell you that those who go to oxford are not used to running for they are znatoshi** and, as far as we know, znatoshi run like snails] so, they run to the first supermarket they found chisinau written on it [in blue letters, in case somebody is not from around here to know that kind of detail] and yells in Romanian but with an English-accent: give me a Chisinau!

thus you may find that there are more possibilities here. but we are not prodajnye shkuri***. no, we are nothing like those. because we love you, we love you, stela. toesti****, we love you Chisinau. that's why [and

stela=chișinău. dar de ce? mulți s-ar putea gândi că-i vorba de stela artois. nu băieți, nota 2 și o dubinkă în cap. n-ați ghicit. stela e o femeie pe care o iubesc chișinăuienii și îi dedică multe cântece.

altă telenovela ar fi acea în care armando îi un expert în bere. de obicei, experții în bere își mândri de cunoștințele lor în the domeniu. toesti, ei au băut multe și felurite beri la viața lor și își atât de mândri, încât uită că sub buricul lor se așterne un pirojoc frumos și moale și țălulită cât încapă nu da ladno, unde am rămas? așadar, experții în bere. asta-i derimo, da' iaka asta îi the true beer, spun cu aere pretențioase experții fără acte în buzunare. cert este faptul că "the true beer" costă 79 de lei și 99 de bani, asta doar dacă beneficiați de o reducere, la prezentarea certificatului de căsătorie a cumătrilor străbunilor tăi, iar în caz de n-ai așa certificat și nici adevărta de naștere a cănelui tău care, din păcate, o dat kanioașili în '88, apu' berea țe se dă la prețul de 179 lei. ei, da' argumentul lor e: dau un ban, da' stau în față. știți cum, toje variant, numa că eu știu că berea chișinău nișodată n-o să se pereborșească și n-o să mă abșkurească de rublă. în principiu, chiar dacă berea în evropa tipa îi ciu-ciuti mai fainuță, apu tu plătești ca o bădla 2 sau 3 dolari pt taxe lor griobannăe de import astfel, rămăi abșkurit ca un loh. dar să lăsăm experții să-și bea berile lor preferate, în buzunarele lor dolarii să dispară, iar noi să ne vedem d-ale noastre.

și nu în ultimul rând, trebuie menționat și faptul că berea chișinău mi-o dăruit în repetate rânduri alte beri chișinău. bunăoară așa un caz: până la salariu țe-au rămas 3 zile, bani sunt doar de drum; vrei bere și evident undeva pe acasă s-a rătăcit un capac, dătător de o bere; îl schimbi pe o bere, iar sub capacul noii beri, încă o bere; mai schimbi odată... n-o să-ți vină a crede, dar și sub acest capac mai e o bere. și cum vine ora de culcare, adormi fericit. o bere gratis poate să te facă să te simți mai bine.

.... [va urma]

Chișinău, foto: Vladimir UR

*one doesn't need to finish 3 oxfords and 7 cambridges to realize that} it result that stela = Chisinau. why is that? some might think it is about stela artois. but that's not the case, guys. you've got yourselves a B and a dubinka ***** in your head. stela is a woman all men in chisinau love and sing songs to her*

*another soap opera scenario would be like the one in which armando is an expert in beer. experts in beer are usually proud of being znatoshi. toesti, they drank many beers in their lives and they are so proud of that fact that they forgot how under their belly lies a nice and soft pirojoc***** and good fat. nu da ladno*****, where were we? yes, we were talking about the experts in beer. that's derimo*****. yes, this is the true beer, the experts say, feeling very important, while they have no expert certificates in their pockets. what is for sure is that the true beer costs 79 lei and 99 bani and that's only when you're lucky enough to get a discount for you brought with you the wedding certificates of your ancestors' godfathers while, in case you don't have neither such certificate nor the birth certificate of your dog, who unfortunately died in 1988, you only have the right to buy a beer for 179 lei. but then they come up with this argument: I pay the money but I get myself the best seat. only that I know the chisinau beer would never fail me and, more important, it will never charge me like that. for even if, let's say, theoretically, the European beer is a little bit more tasteful, you have to be really stupid to spend 2 or 3 dollars on their damn taxes. but we should better let the experts enjoy their favourite beers while the dollars vanish from their pockets and mind our own business instead.*

last but not least it should be mentioned that chisinau beer awarded me several times other chisinau beers. once I had experienced the following situation: there were still 3 days left till I would get my salary and money were enough just for paying the trolleybus. I wouldn't mind a beer but in order to get it I had to search and find a winner beer lid, somewhere in my room, so that I could exchange it for another beer, which would award me another one, and after that one more.. unbelievable. And as the sleeping hour came I felt asleep happy. Free beer makes people feel better.

[to be continued ...]

*usm * — it refers to the National University of Moldova
znatoshi ** — people who know things, word adapted from Russian
prodajnye shkuri*** - traitor, one who is ready to sell even his/her own mother
toesti**** - namely, word adapted from Russian
dubinka ***** - beater
pirojoc***** - a fat pie, word adapted from Russian
nu da ladno ***** — but never mind that, expression adapted from Russian
derimo***** - that's bullshit, expression adapted from Russian*

translation: Cristina ISPAS

#4 DVD Ia PLIC / POSTBOX DVD GENUL ZERO / GENDER ZERO

curator **Sanda WATT**

Genul Zero (Gender Zero) este o replică la nesfârșita serie de „politici corecte” și „discriminări pozitive”, de compilații, antologii și colecții reprezentate majoritar la genul masculin și la care genul feminin participă din obligație față de noile direcții. S-a născut din frustrare și enervare față de eticheta „feminin” sau (și mai grav) „feminist” aplicată la tot ce este semnat de prietenele mele; din uimirea iritată față de afirmația tranșantă a singurului istoric al artei activ din România: „ei sunt artiști, ele curator”. Ca răspuns la prejudecata niciodată pusă sub semnul întrebării conform căreia noile medii (astea mai tehnice) sunt apanajul unui gen. Si nu doar în spațiile estic-patriarhale de proveniență ale creatorilor din antologia de față. Antologia Genul Zero (Gender Zero) nu este nici un manifest, dar este o afirmație. Vizionare plăcută! Vedeți și judecați și singuri.

Gender Zero (Genul Zero) is an answer to the endless line of "political correctness", "positive discriminations" in the compilations, anthologies and collections mainly represented by the masculine genre, where ladies are present only in observance of the new directions. It was born out of the frustration and irritation toward the label of "feminine" or (even worse) "feminist" applied to just about anything my friends signed; out of irritated astonishment at the straightforward statement of the only active art historian in Romania: "men are artists, ladies curators." As an answer to the never questioned prejudice according to which these new (technical) media are the prerogative of one certain genre. And that does not go only for the eastern-patriarchal areas, that the creators present on this anthology come from. The Anthology Gender Zero (Genul Zero) is not a manifesto, but, yes, it is a statement. A variety of topics and a diversity of media, areas and artistic expression beyond social, genre or even geographical labels. Contemporary in the most basic sense of the word, the artists on this anthology are strong creating individualities, independent, with a direct grasp of the immediate reality. Enjoy it!

LUCRĂRI / WORKS

Aleksandra ACIĆ [RS]

Mâini Oarbe / Blind Hands, 2009
video, 4'14"

Auto Reflecție / Self Imaging, 2009
video, 1'28"

Aleksandra ACIĆ s-a născut în 1980, la Zajecar, Serbia. În 2006, a absolvit pictura la Universitatea de Artă din Belgrad. În prezent, este doctorandă a Facultății de Artă Digitală din cadrul aceleiași universități.

Aleksandra Acic was born in 1980, in Zajecar, Serbia. In 2006 she graduated painting at the Fine Art University Belgrade. She is, at present, a PhD student of the Digital Art Faculty, within the same university.

Prima sa lucrare video, **Blind Hands** (*Măini orbe*), inclusă în această antologie, a primit o mențiune specială anul trecut la Videomeđa Novi Sad, Serbia (Festival Internațional de Artă Video). În această lucrare-instalație, Aleksandra Acic proiectează imagini/măini digitale pe trupuri goale, într-o explorare a „simțului uman pe cale de dispariție în această eră, mai precis simțul tactil”. „Dezvoltarea tehnologiei și digitalizarea avansată se constituie într-un substitut care să satisfacă nevoia de atingere a omului”, continuă Aleksandra în descrierea lucrării *Blind Hands*, în care încearcă să analizeze „evoluția comunicării prin forme digitale”.

Cealaltă lucrare video cu care Aleksandra Acic este prezentă pe acest DVD, **Self Imaging** (*Autorefecție*), urmează să fie prezentată în cadrul Festivalului Internațional al Apei din Indonezia. Această lucrare, care tratează fără teama de etichete celebre (de tipul Bill Viola), unul din subiectele predilecte ale Aleksandrei Acic, APA, se constituie într-un delicat autoportret metafizic, în care asimilează mișcarea oscilatorie a apei și a vântului.

The other video work on this DVD signed by Aleksandra Acic, Self Imaging (Auto Reflecție), will be presented at the International Water Festival in Indonesia. Without fearing famous labels (like Bill Viola references), this work deals with one of Aleksandra Acic's favourite subjects, WATER, in the most delicate metaphysical self-portrait, assimilating the cyclic movement of water and wind.

Her first video work, Blind Hands, included on this anthology, was awarded a special mention last year, at the Videomeđa Novi Sad, Serbia (International Video Art Festival). In this video work - installation, Aleksandra Acic screens digital images / hands in an exploration of the human senses I consider in this era disappearing and that would be the sense of touch. „The growth of technology and overcoming digitization made an effort to develop a substitute and to please human need for touch,” continues Aleksandra to describe the video Blind Hands, in which she tries to analyse the “evolution of communication that is reaching towards digitized forms.”

Larisa SITAR [RO]

Barza / The Stork, 2009
video, 3'07”

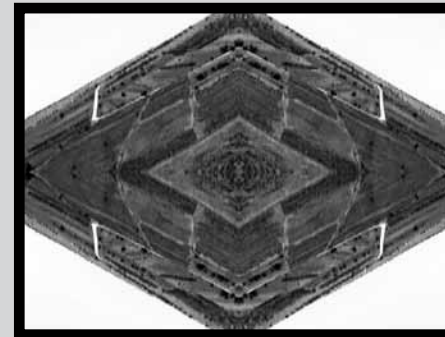
Larisa Sitar s-a născut în 1984, la Baia Mare, România. A studiat Foto-Video la Universitatea Națională de Arte din București, unde a continuat cu un masterat în aceeași specializare, pe care l-a absolvit anul acesta. Lucrarea sa de disertație, seria fotografică **Home Palace** (*Palatul de acasă*) urmează să fie prezentată în cadrul prestigiosului Festival Noorderlicht din Groningen, Olanda.

Larisa Sitar was born in 1984, in Baia Mare, Romania. She studied photo-video with the Fine Arts National University in Bucharest, where she graduated this year a master degree in the same field. Her final paper, the photographic series Home Palace will be presented at the renowned Noorderlicht Festival in Groningen, The Netherlands.

*Despite her obvious preference for more or less uncomfortable topics, politically and socially (see her work within Interventions MD - Hotel Union; or her video work Generation Loss), the video work that Larisa Sitar presented for this anthology **The Stork** is a nostalgic and introspective visual background to a short anti-story endlessly narrated by an “absolute grandmother.”*

În ciuda preferinței sale pentru subiecte mai mult sau mai puțin incomode politic și social (vezi lucrarea din cadrul Intervenției MD – *Hotelul Uniunea*, sau lucrarea video *Generation Loss*), lucrarea video cu care Larisa Sitar este prezentă pe acest DVD, **Barza** (*The Stork*) este un fundal vizual nostalgic și introspectiv al scurtei anti-povești repetată la nesfârșit de o „bunică absolută”.

Prima din lucrările pe care le-a oferit DVDul la PLIC, face parte din proiectul **Moldavian Land** (*Pământ moldovenesc*), și se constituie într-o serie de peisaje geografice în mișcare, pe care le exploatează digital, pentru a prezenta un soi de matrice moldovenească în jocuri kaleidoscopice.

Cea de-a doua lucrare din această antologie semnată de Tatiana Fiodorova, **Hairdresser** (*Frizerul*) este, prin simplitatea formei, total opusă complexității lucrării mai sus prezentate și poate fi asociată, prin analogie, „snap-shot-ului” fotografic. Imaginea brută, prin calitate tributată experienței de video-reporter, dar totuși neintruzivă prin ironie sau deja supralicită „analiză socială”, lasă loc unui absurd urban între comic și fantastic. *Hairdresser* urmează să fie prezentată toamna aceasta la Bienala de Artă de la Moscova.

Delia POPA [RO]

Tărâmul fricii / Territory of Fear, 2003
video, 7'12”

Delia Popa s-a născut în 1980 la București, România. A studiat Foto-Video la Universitatea Națională de Arte din București și a continuat cu un master la School of the Art Institute, Chicago, SUA. Cu un portofoliu bogat și în permanentă mișcare, fie prezentă cu expoziții sau intervenții în București, Paris, Veneția, fie în rezidență artistică la Paris sau Sinaia, formele artistice predilecte ale Deliei Popa sunt video, performance sau intervenția.

Delia Popa was born in 1980 in Bucharest, Romania. She studies photo-video at the Fine Arts National University in Bucharest and continued her studies with a master degree at the School of the Art Institute, Chicago, USA.

With a large portfolio and constantly on the move, either present with exhibitions or interventions in Bucharest, Paris, Venice, or in artistic residence in Paris or Sinaia, the favourite artistic expressions of Delia Popa are video, performance or intervention.

Tatiana FIODOROVA [MD]

Pământ moldovenesc / Moldavian Land, 2009
lucrare digitală, 2'01”

Frizerul / Hairdresser, 2009
video, 2'47”

Tatiana Fiodorova s-a născut în 1976 la Chișinău, Republica Moldova. După studii de grafică și video-reportaj la Chișinău și studii de management cultural la Sankt Petersburg, Tatiana Fiodorova este în prezent curator și coordonator de proiect la Centrul pentru Artă Contemporană [KSA:K] din Chișinău, dar și una din cele mai active artiste din peisajul estic, lucrările sale caracterizându-se mai ales prin diversitatea mediilor și apetența pentru experiment.

Tatiana Fiodorova was born in 1976 in Chisinau, the Republic of Moldova. After graduating design and video-reporting in Chisinau and cultural management in Sankt Petersburg, Tatiana Fiodorova is now a curator and project coordinator with the Centre for Contemporary Art [KSA:K] in Chisinau, but also one of the most present artists in the eastern landscape, and her works are defined in particular by a diversity of media and her preference for experiments.

*The first work she offered to the Postbox Anthology, is part of the **Moldavian Land** project, a series of photographic landscapes in motion that she exploits digitally, to make up a sort of a Moldavian matrix in kaleidoscopic sequences.*

*The second work on this anthology signed by Tatiana Fiodorova, **Hairdresser** is in the simplicity of form, at the exact opposite of the work presented above and can be associated by analogy to the photographic „snap-shot”. The raw image, owing to her video-journalist experience, nevertheless nonintrusive by irony or the overdone “social criticism”, leaves place for urban absurd at the line between comedy and fantastic. *Hairdresser* will be presented this autumn at the Art Biennale in Moscow.*

Lucrarea cu care Delia Popa este prezentă în această antologie, **Territory of Fear** (*Teritoriul fricii*), este prima sa lucrare video-analog, din 2003, transferat în digital. Fără pretenții de exhaustivitate sau veleități de analiză socială, Delia Popa explorează în acest film un subiect care va deveni popular în arta contemporană abia în prezajma integrării europene și confruntării barbarismului tradiției cu urbanitatea civilizatoare: tradiția sacrificării mielilor de Paște. Dincolo de sinceritatea curioasă a tratării și contrabalansul ușor tezig al cocorilor japonezi de origami incluși la montaj, lucrarea impresionează nu prin cruzime, ci, dimpotrivă, prin autenticitatea emoției (pentru a exprima eufemistic sentimentul de oroare.)

PS: De peste 10 ani, Delia Popa este vegetariană convinsă.

Cinty Ionescu s-a născut în 1980 la București, România și este cea mai pregnantă figură a zonei alternative din arta video românească. Absolventă de Științe Politice, Cinty Ionescu s-a apropiat de zona vizualului ca video-jockey. În prezent, face parte, în această calitate, din trupa electro Brum Conspiracy, alături de Catalin Văstagu la chitară și Piti Imecs la tobe. Este de asemenea o apropiată a teatrului independent bucureștean, realizând proiecțiile video pentru mai multe producții, dintre care menționăm doar „Concreteții” (după Vladimir Sorokin) de la Teatrul Luni, cu care a fost prezentă recent la Festivalul Underground Zero de la New York și „Capete înfierbătate” (o documentare a Mineriadelor, text Mihaela Michailov, regia David Schwartz) cu care va fi prezentă în toamna aceasta la Chișinău.

Prima lucrare cu care Cinty Ionescu este prezentă pe acest DVD, instalația video **Inuaki the Reptilian inside Me** (*Inuaki, reptilianul din mine*) este realizată în cadrul proiectului Eclectic Telescope, pe textul lui Ioan Pupila (aka Pupila Creștină) și muzica lui Cătălin Văstagu. Lucrarea explorează vizual și textual, la cel mai ironic mod, „moștenirea” ortodoxă gestuală, vestimentară și de mentalitate. Instalația video *Inuaki, reptilianul din mine* a fost prezentată la ediția de anul trecut a AVmotional București, „festival de muzică electronică și electroacustică experimentală alternativă, proiecție video și atitudine contemporană din România”.

Her work on this anthology, **Territory of Fear**, is her first video – analogue in 2003, transferred on digital. With no comprehensiveness aims or intentions of social analysis, Delia Popa explores in this video a topic that will only become popular in Romanian contemporary art on the occasion of European integration and of bringing face to face the barbarism of a tradition with the civilising urbanity: the Easter lamb slaughtering tradition. Beyond the inquisitive honesty of the approach and the slight instructive counterbalance created by the Japanese origami cranes included on editing, this work is amazing not by its cruelty but, on the contrary, by the authenticity of the emotion (to express euphemistically the evident feeling of horror).

PS: For more than 10 years, Delia Popa is an unwavering vegetarian.

Cinty IONESCU [RO]

Inuaki Reptilianul Din Mine / Inuaki the Reptilian inside Me, 2010
instalație video, 5'17”

Nu-i tot una / Not the Same, 2010
lucrare VJ, 5'30”

AM O KARMĂ
VĂD ÎN STELE
CÂMPURI ENERGETICE
NUMĂRATE-N DEGETE

I HAVE KARMA
I SEE IN STARS
FINGER COUNTED
ENERGETIC SPARKS

UMBLĂ-N PENUMBRĂ
OCHII MIJITI
LA PLIC DESTINATARI APLIC
RUGĂCIUNI DIN LOC ÎN LOC
SE RIDICĂ LA BRELOC
STAU LA PÂNDĂ
HIDRATAT CU APĂ SFÂNTĂ
BIFEZ CEL MAI MARE BRAND
BISERICA REGISTERED *

SQUINTED EYES
SEARCH THE HALF-LIGHT
RECIPIENTS ON POSTBOX / STICK
PRAYERS HERE AND THERE
TO THE KEY-RING REAR
I LIE IN WAIT
IN HOLY WATER BATHED
I SCORE THE GREATEST BRAND
THE CHURCH REGISTERED *

VEȘMINTELE COCHETE
SCĂRȚĂIE DIN ETICHETE
TRUPURI ȘI MINTI
MONETIZEAZĂ ARGINȚI
SPĂLAT, ASEPTIC, APRETAT,
E REFLEX CONDIȚIONAT
MAI MULȚI OAMENI
MAI MULTE OGLINZI

LABEL LAMENTS
ON STYLISH VESTMENTS
BODIES AND BRAINS
STRIKE ON THE COINS
WASHED, SANITIZED, STARCHED
THIS IS REFLEX CONDITIONED
MORE PEOPLE
MORE MIRRORS

Lucrarea care încheie antologia, **Not the same** (*Nu-i totuna*), este o mostră de colaj VJ, în care Cinty Ionescu se indentifică artistic: activă și activistă, prezentă și conștientă. Surprinzând pe camera video mișcările sociale, actuale, stradale, urbane, pe care le transpune ulterior în incitantele și aproape incomodele „visuals”, acestea stârnesc polemici politice pe cînste la „gigurile” Brum Conspiracy din varii cluburi și terase.

Cinty Ionescu was born in 1980 in Bucharest, Romania is a significant presence in the alternative area of Romanian video art. A graduate of Political Sciences, Cinty Ionescu befriended the area of the visual as a video-jockey. She is presently a member of the electro band Brum Conspiracy (together with Catalin Vastagu – guitar and Piti Imecs – drum). She is also close to independent theatre in Bucharest, as a video projections designer for several productions, to mention only the most successful: “The Concretes” (after Vladimir Sorokin) produced by Monday Theatre, which got invited recently to the Underground Zero Festival in New York and “Heated Heads” (a documentation of the Minerriads, on a text by Mihaela Michailov, directed by David Schwartz) which will be presented this autumn in Chisinau.

Cinty Ionescu’s first work on this DVD, the video installation **Inuaki the Reptilian inside Me** was made within the project Eclectic Telescope, on a text by Ioan Pupila (aka the Christian Pupila) and music by Cătălin Văstagu. The work explores visually and textually, most ironically, the orthodox gestual, clothing and mentality „legacy”. The video installation *Inuaki the Reptilian inside Me* was presented at the last year’s edition of the AVmotional Bucharest – „first festival of electronic and electro-acoustic alternative experimental music, video projections and contemporary attitude in Romania”.

The work closing the anthology **Not the same**, is a sample of VJ collage, where Cinty Ionescu defines her artistic stand: active and activist, present and aware. Catching on her video camera the social, present, street, urban movements that she subsequently translates into the incisive and nearly uncomfortable visuals that rise political polemics at the Brum Conspiracy gigs in various clubs.

Fii printre primii 100 și primești o bere CHIȘINĂU!

Pentru a primi o bere vă așteptăm să veniți la APARTAMENT DESCHIS (str. București 68/1, Chișinău), de marți până sâmbăta, între 15:00-18:00, și să prezentați această carte poștală.

În total vor fi oferite 100 sticle de bere CHIȘINĂU.

Campania pentru educație patriotică este valabilă pînă pe data de 15 septembrie 2010.

Pentru detalii apelați la + (373 22) 286317

Fist 100 people will receive a CHISINAU beer!

To receive your beer you are invited to FLAT SPACE (Bucuresti str. 68/1, Chisinau), from Tuesday to Saturday, between 3 pm – 6 pm with this post card.

100 bottles of beer will be offered in total.

The campaign for patriotic education will continue till September 15, 2010. For details call + (373 22) 286317

Vladimir US [MD]
Chișinău la PLIC /
POSTBOX Chisinau
campanie pentru
educație patriotică /
campaign for patriotic
education
cupon de schimb /
exchange flyer, 2010

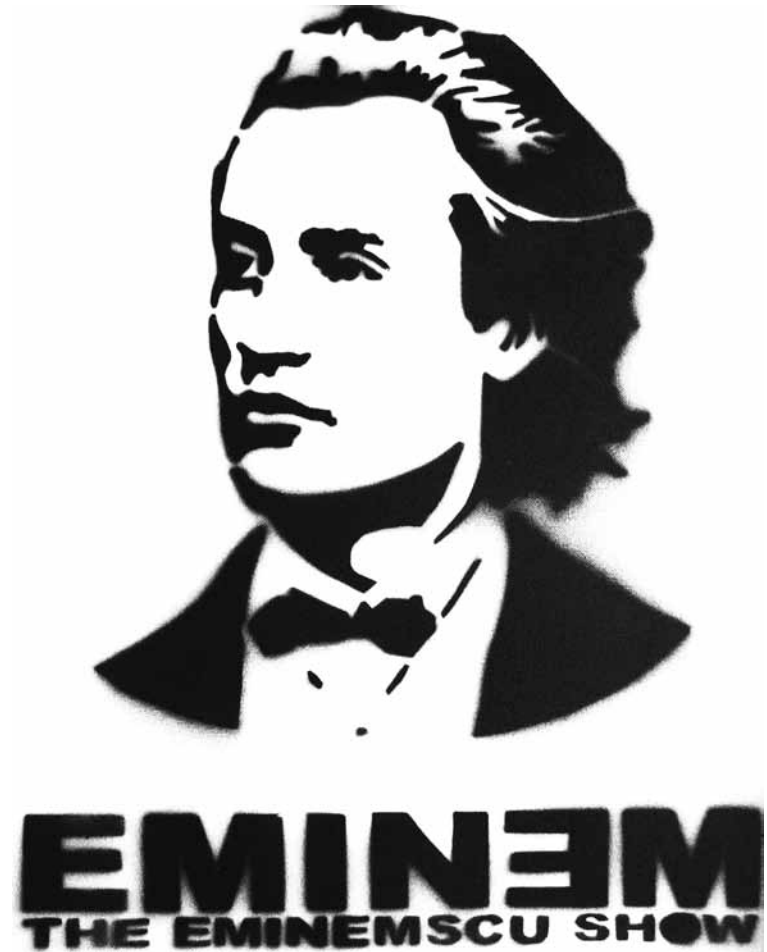

Ghenadie POPESCU [MD]
Mămăliga / The mamaliga
insignă / badge, Ø 38 mm, 2010

Nu am nici o părere despre mămăligă.
Ea le are pe toate despre mine.

*I have no opinion about mamaliga.
It has a lot of them about me.*

Vlad NANCĂ [RO]
The Eminemscu Show / The Eminemscu Show
autocolant / sticker, 2010

Stencilul cu Eminemscu a fost făcut într-o epocă în care Eminem era mult mai la modă decât acum (totuși, Eminescu este și va fi mereu la modă, pentru că e nemuritor!). M-am folosit de jocul de cuvinte Eminem-Eminescu pentru a atrage atenția asupra insistenței cu care se predă opera lui Eminescu în liceu, timp de un an și jumătate, fără a se încerca în vreun fel ca modelul de predare să fie făcut mai atrăgător... Asta la o vârstă la care elevii sunt, de cele mai multe ori, mai interesați de versuri de rap sau de orice alte modele de cultură populară.

The Eminemscu stencil was made at a time when Eminem was much more popular than he is nowadays (while Eminescu is and will always be in fashion because he is immortal!). I used the Eminem – Eminescu wordplay in order to draw attention to the persistence with which Eminescu's works is being thought in high-school, over the course of a year and a half, without trying to make the teaching pattern any more attractive. . . and this at an age at which students are more likely to be interested in hip hop lyrics or in any other types of popular culture.

translation: Matei PREDESCU

